

ΕΤΟΣ Β'.
ΑΡΙΘ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1869,

Τιμή ἑτησία, λ. 50
» ἑκαστ. φύλ. » 5

ΕΧΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΧΡΕΙΑΝ ΤΟΙΟΥΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ;

(Ἴδε προηγούμενον ἀριθμόν.)

Οἱ ἡλικιωμένοι ἔχουν περισσότερὰν ἀνάγκην, διότι πολλάκις ὑποπίπτουν εἰς πολλὰ ἁμαρτήματα. Ἄλλὰ τὰ παιδιά; τὰ ἀθήα, τὰ ἄκακα παιδιά, δὲν φαίνεται ἵτι ἔχουν χρεῖαν τοιούτου ὁδηγοῦ;

Βεβαίως ἔχουν διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι γεννῶνται μὲ φύσιν διεφθαρμένην καὶ ἁμαρτωλὴν, ἐὰν ἀφεθῶσι μόνα τῶν θὰ μεγαλώσῃ καὶ θὰ γείνωσιν ὅμοια μὲ τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν κόσμον,

Ἐὰν δὲν λάβουν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς ὁδηγόν των, θὰ πλανηθῶσι μετ' ὀλίγον εἰς κακοὺς δρόμους καὶ θὰ κάμωσι κακὰ πράγματα. Γνωρίζω μικρὸν παιδίον, τὸ ὅποιον δὲν ἔχει ἀκόμη συμπληρώσει τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ μόλον τοῦτο φαίνεται ἀρκετὰ μέγαλον ὡς πρὸς τὴν θέλησιν καὶ ἀπόφασίν του. Ἐὰν κἀνὲν πρᾶγμα δὲν του ἀρέσκη, λακτίζει, μεγαλοφωνεῖ καὶ κλαίει. Δὲν γνωρίζω ἂν εἶναι ἀρκετὰ μέγαλον, ὥστε νὰ ἠξεύρῃ νὰ φέρεται καλλίτερον· ἀλλὰ περὶ τούτου εἶμαι βέβαιος, ὅτι εἰς τὴν καρδίαν του ἔχει ὀργὴν καὶ θυμὸν, τὰ ὅποια δυσκόλως θὰ δυνήθῃ νὰ ἐκρῖνώσῃ, ἐὰν τὰ ἀφήσῃ νὰ συναυξήσῃ μὲ αὐτὸ, ἕως οὗ γείνη ἀνήρ.

Καὶ ἅλα δὲ τὰ ἄλλα παιδιά, ὅσα ἐγνώρισα μέχρι τοῦδε, δεκνύουν κατὰ καιροῦς, ἂν ὄχι πάντοτε, σημεῖα ἐσωτερικῆς διαφθορᾶς τὴν φανερώουν δὲ τὰ μὲν κατὰ ἓνα τρόπον, τὰ δὲ κατὰ ἄλλον εἰς ἅλα ὅμως ὑπάρχει καὶ ἅλα ἔχουν ἀνάγκην ἀπαλλαγῆς ἀπ' αὐτῆς.

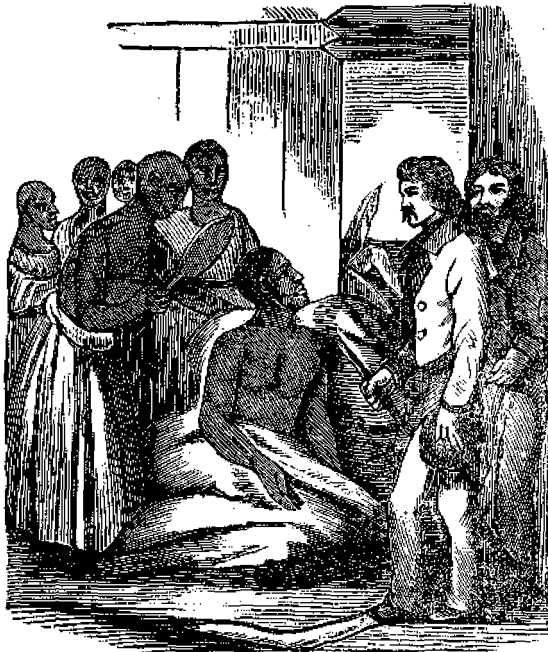
Εἶδον πολλὰ μικρὰ παιδιά, τὰ ὅποια ἐδείκνουν τὴν διαφθορὰν τῆς καρδίας των κατὰ διαφόρους τρό-

πους, τὸ ἐν μὴ ὑπακοῦν εἰς τὴν μητέρα του, τὸ ἄλλο προσπαθεῖν νὰ ἐξαπατήσῃ τὴν διδασκαλίαν του — ἄλλο θυμῶνον, ὅταν ἐπαίξῃ — ἄλλο κλέπτον — ἄλλο λέγον ψεύματα — ἄλλο κακολογοῦν — ἄλλο ἀπουσιάζον ἀπὸ τὸ σχολεῖον — ἄλλο φιλονεικοῦν μὲ τοὺς συμμαθητάς του, — ἄλλο μεταχειριζόμενον σκληρῶς τὰ ζῷα, ἢ περιγελῶν τοὺς πτωχοὺς, ἢ πειράζον τοὺς τυφλοὺς, ἢ ρίπτον πέτρας κατὰ τῶν πτηνῶν, ἢ ληστεῖον τὰς φωνεῖας των κ.τ.λ..

Πολλὰ τοιαῦτα πράγματα εἶδον μικρὰ παιδιά νὰ κάμωσι, καὶ ἠξέυρω ὅτι ποτὲ δὲν ἤθελον τὰ κάμει ἐὰν εἶχον καλὴν καρδίαν, ὡς εἶχεν ὁ Χριστὸς, καὶ καθὼς ἔχουν ἐκείνοι, ὅσοι τὴν ζητοῦν μὲ πίστιν ἀπ' αὐτόν.

Ἀνέγνωσα περὶ ἑνὸς μικροῦ παιδιοῦ Ἰνδοῦ, τὸ ὅποιον ἠκολούθησέ ποτε τὸν ἱεροκλήρικον εἰς τὸν κῆπον καὶ τὸν παρεκάλει νὰ τὸ κάμῃ Χριστιανόν. Διατί νομίζετε τὸ Ἰνδοῦπολον ἐκεῖνο τὸν παρεκάλει νὰ τὸ κάμῃ Χριστιανόν; διότι ἠσθάνετο, ὅτι εἶχε διεφθαρμένην καρδίαν καὶ ἤθελε νὰ τὴν ἀλλάξῃ καὶ νὰ τὴν κάμῃ καλλίτερον.

Φοβοῦμαι, ὅτι τὰ παιδιά ἔχουν κατ' ἀρχὰς πολλὴ κακὰς καρδίας, καὶ ἀκόμη ὅτι, ὅσον αὐξάνουν εἰς τὴν ἡλικίαν, τόσοον χειρότερα καὶ μᾶλλον διεφθαρμένα γίνονται. Μοι φαίνεται δὲ, ὅτι ἔχουσι μετ' ἄλλοι χρεῖαν ὁδηγοῦ νινος ἵνα τὰ θέσῃ κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν καλὴν ὁδὸν καὶ τὰ ὁδηγήσῃ κατόπιν, ὥστε νὰ μὴ ἀποπλανῶνται πολλὴ μακρὰν εἰς τὴν ἁμαρτίαν, καὶ ὁδηγὸς τοιούτος ἄλλος παρὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, δὲν ὑπάρχει.

Η ΠΡΩΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΛΕΥΚΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

Ῥιφοκίνδνοι τινες περιηγήται εἰς τὰς κατὰ τὴν Ἀφρικὴν περιηγήσεις των ἔφθασαν ἡμέραν τινα εἰς βάρβαρον καὶ ἀγροίκον χωρίον, συνιστάμενον ἐκ καλοδῶν ἔχουσῶν σχῆμα κώδωνος καὶ κατεσκευασμένων ἐκ κλάδων δένδρων.

Ἐδῶς ἀφοῦ ἐγένετο γνωστὴ ἡ ἀφίξις των οἱ ἐντόπιοι τοὺς περιεκύκλωσαν καὶ ἐφαίνοντο θαυμάζοντες καὶ ἀποροῦντες μὲ τὴν λευκότητα τοῦ δέρματός των.

Εἰς ἐκ τοῦ πλήθους, ὅστις ἐφαίνετο ὅτι ἐνήργει ὡς ἀρχηγός, τοῖς ἔκαμα διὰ σημείων νὰ ἐνοήσωσιν, ὅτι ἐπεθύμει νὰ τὸν ἀκολουθήσωσι, καὶ οὕτως, αὐτοῦ προπορευομένου, ὠδηγήθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἢ ἀρχηγοῦ τῆς φυλῆς.

Ὅστις ἐκάθητο ἐπὶ ψάθης ἐστρωμένης ἐπὶ τοῦ ἑδάφους καὶ μόνον ὅτι ἐκράτει ἡμικλείστους τοὺς ὀφθαλμούς του, ἔρριπτε μόνον τοῦτο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν λοῦσά καὶ περιέργα βλέμματα πρὸς τὸς ἐνώπιόν του παραξένους ἀνθρωπίλους μορφάς. Ἀφοῦ δὲ ἱκανοποίησεν ἀρκετὰ τὴν περιέργειάν του, διέταξε νὰ τοῖς δοθῇ κατάλοιμα, διὰ νὰ ἀναπαυθῶσι, καὶ μετ' ὀλίγον νὰ τοῖς παρατεθῇ γεῦμα, τὸ ὅποιον συνίστατο ἐξ ὀρνίθων καὶ ἄλλων πτηνῶν μαγειρευμένων μὲ ὀρέζην, ἐντὸς ἀγροίκων ζολίνων πινακίων. Ἐκτὸς τούτου ἐφέρθησαν τηγανισμένοι βτανάνι καὶ οἶνος κατεσκευασμένος ἐκ φοινίκων, ὥστε οἱ καλοὶ μας περιηγηταὶ ἤρχισαν νὰ θεωροῦν ἐκαστοῦς εὐτοχεῖς, ὅτι ἡ θαῖα Πρῶνεια τοὺς ὠδήγησεν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος.

Ἀφοῦ ταῦτα παρετέθησαν ἐπὶ τῆς ψάθης, διότι αἱ τράπεζαι δὲν εἶναι γνωσταὶ εἰς τοὺς ἀγροίκους ἐκεῖνους, οἱ ἔβνοι πρὸς ἐκλήθησαν νὰ καθίσωσι, συνεκάθησαν δὲ καί τινες τῶν ἐντοπίων. Καὶ οἱ μὲν ἐντόπιοι κατὰ τὴν συνήθειαν ὄλων τῶν ἀγρίων καὶ αὐτῶν εἰσέτι τῶν Τούρκων ἤρχισαν νὰ βουτῶσι τοὺς δακτύλους των εἰς τὰ πινακία καὶ νὰ παίρνουν ὅ,τι τοῖς ἤρεσκε, τοὺς ἐφάνη δὲ πολὺ παραξένον, ὅταν εἶδον τοὺς λευκοὺς ἔβνοους των νὰ σύρωσιν ἐκ τῆς ζώνης των κοχλιάρια ζόλινα καὶ νὰ τρώωσιν μὲ αὐτά.

Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ εἰς τῶν περιηγητῶν ἔδοξε τὸ ὠρολόγιόν του εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς, ὅστις, εὐθὺς ἀφοῦ τὸ ἤκουσε νὰ κτυπῆ, τικ, τικ, τικ καὶ εἶδε τὸν λεπτοδείκτην νὰ κινῆται δὲν ἤθελε νὰ τὸ ἐγγίξῃ. Τόσον ἐροδῆθη τὸ ἄφυσον ἐκεῖνο πρᾶγμα!

Εἰς μίαν ἐκ τῶν πολλῶν συνεντεύξεων μετὰ τοῦ βασιλέως εἶδον αὐτὸν ἀνακείμενον ἐπὶ προσκεφαλαίων καὶ περικυκλωμένον, ὡς φαίνεται ἐν τῇ προκειμένη εἰκονογραφίᾳ, ὑπὸ τῶν γυναικῶν του. Τὰ δυστυχῆ ἐκεῖνα κλάσματα, ἴσταντο ἡμίγυμνα δαισθιν τοῦ βασιλέως καὶ ἐθεώρουν τοὺς ἔβνοους μὲ ἐκπληξίν καὶ ἀπορίαν τέλος ἢ ναιτέρω αὐτῶν ἐτόλμησε νὰ πλησιάσῃ τὸν ἕνα καὶ μὲ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου της νὰ ἐγγίξῃ τὴν χεῖρά του, ἴσως διὰ νὰ ἴδῃ μήπως τὸ δέρμα του ἦτο χρωματισμένον· ἀλλ' ἀφοῦ ἐδεδαιώθη, ὅτι τὸ λευκὸν χρῶμα ἦτο φυσικόν, ἀπέσυρε τὴν χεῖρά της καὶ ἐτραδήθη πρὸς τὰ ὀπίσω τροματισμένη, — ὡςτε ἔκαμα τὰς ἄλλας νὰ καυχᾶσθαι (γελασῶσιν ὑπερβολικῶς) τὸ ὅποιον δυσχερέστης πολὺ τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα!

Πολλὰ ὀλίγοι γνωρίζουσιν, ἢ δύνανται νὰ φαντασθῶσι πόσον ἀγροίκαι καὶ βάρβαροι εἶναι τινὲς τῶν φυλῶν τῆς Ἀφρικῆς, καὶ ὁμοίως εἰς τὰς τοιαύτας συντυχίας ὁ Χριστιανὸς Ἰσραηλοτόλος ἀποφασίζει νὰ ὑπάγῃ καὶ μετὰ τῶν αὐτῶν νὰ ζήσῃ.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων καλῶν, τὰ ὅποια οἱ εὐσεβεῖς οὗτοι δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ θυσιάζουσιν, ὡς λ. χ. πατρίδα, συγγενεῖς, φίλους, πολιτισμὸν, ἀναπαύσεις, εἶναι ἠγαπησμένοι, διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ διδάξωσι τοὺς ἀγροίκους ἐκείνους τὸν Χριστιανισμὸν, νὰ μάθωσι τὴν γλῶσσάν των καὶ ὅχι σπανίως νὰ τὴν μορφώσωσιν, διὰ νὰ μεταφρασθῶσιν εἰς αὐτὴν αἱ Ἁγία Γραφαί· νὰ ὑπερνησῶσιν θλας τὰς ἐναντίων των καὶ ἐναντίον τῆς ἀκοστολῆς των προλήψεις· νὰ κερδίσωσι τὴν ἀγάπην των· νὰ ὑποφέρωσι τὴν ἀμάθειάν των, καὶ δι' ὑπομονῆς καὶ ἐπιπόνων προσπαθειῶν νὰ τοὺς ὠδηγήσωσιν εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ ἀληθοῦς Θεοῦ καὶ τοῦ Υἱοῦ Του Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄποια πρέκει νὰ ἔγαι ἡ ἀγάπη τῶν ἀνδρῶν τοῦ.

των πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἦτις τοὺς κάμνει νὰ καθυποβάλλωσιν ἑαυτοὺς εἰς τόσας θυσίας καὶ τόσους κόπους! καὶ πόσον εὐγνωμόνες πρέπει νὰ ἦμεθα ἡμεῖς διὰ τὸ ζῶμεν εἰς χάραν Χριστιανικὴν, ὅπου δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ ἐντρυφῶμεν εἰς τὰ ἀειθαλῆ λιβάδια τῶν διδασκαλιῶν καὶ ἀληθειῶν του!

ΓΟΥΤΤΑ—ΠΕΡΚΑ.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ κομμάτιον δένδρου, ἐκ τοῦ ὁποίου λαμβάνεται ἡ χρησιμωτάτη εἰς πολλὰς χρείας τοῦ ἀνθρώπου ὄλη, ἦτις εἶναι γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα *Γούττα-Πέρκα*· ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης τὸ κομμάτιον τοῦτο δεκνύει τὰ φύλλα, τὰ ἄνθη καὶ τὸν καρπὸν.

Ἡ λέξις *γούττα* εἶναι Μαλακτικὴ καὶ σημαίνει κόμι, ἡ δὲ λέξις *Πέρκα* (*percha*) εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ δένδρου, ὑπερ παράγει τὸ κόμι τοῦτο.

Ἡ τὸσον χρησιμὸς αὐτῆς ὄλη λαμβάνεται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Ἦνεται ἔντομή εἰς τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου, ὅπως συνήθως κάμνουσιν οἱ συναζόντες παρ' ἡμῶν τὴν ῥητινὴν ἐκ τῶν πευκῶν, καὶ κάτωθεν τῆς ἔντομης ἔχουσιν ἀγγεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον συναζέται τὸ κόμι.

Ἡ γούττα-πέρκα ἐν τῇ φυσικῇ τῆς καταστάσει εἶναι χρώματος λευκοφαίου καὶ ὁμοιάζει σκληρὸν δέρμα· εἶναι δὲ ἡ ἐπιφάνειά τῆς ἐπιδεκτικὴ μεγάλης στυλπνότητος καὶ σκληρότητος, ὥστε καθίσταται ἐπιδεκτικὴ χρωματισμοῦ, χρυσοῦ, κλπ.

Τὴν γούττα-πέρκαν μεταχειρίζονται εἰς πολλὰς καὶ διαφόρους χρείας, ὡς λ. χ. εἰς κατασκευὴν ὑποδημάτων, σωλῶνων διαφόρων μεγεθῶν, ταινιῶν, ἡνιῶν, συρίγγων, μαστίγων, ὀρμιῶν, ἐπανωφοριῶν, ποτηριῶν, πινακίων, κορωνιδίων, σκιαδίων, κανίςρων, ὠρολογιοθηκῶν, μολυβδοθηκῶν, καλαμαριῶν κλπ.

Κατ' ἀρχὰς ἡ καταναλώσις τῆς ἦτον ἐλαχίστη καὶ περιωρίζετο μόνον μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων· ἀλλὰ μετὰ τὴν πολλαπλασίωσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς εἰς διαφόρους χρείας, ἡ ζήτησίς τῆς ὑπερηρέθη καὶ ἤδη ἐξοδαύονται κατ' ἔτος μοριαῖδες τόνων.

Εἰς ἄλλο φύλλον θέλομεν περιγράψει τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐκ τῆς ἀκατεργάστου γούττα-πέρκας κατασκευάζονται διὰ τῆς τέχνης τὰ πολλὰ καὶ ὠραῖα πράγματα τὰ ὁποῖα χρησιμεύουσιν οὐ μόνον πρὸς ὠφέλειαν ἀλλὰ καὶ πρὸς καλλωπισμὸν.

Πόσον προνοητικὸς καὶ ἀγαθὸς ὁ Πλάστης ἡμῶν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ δένδρου τούτου! καὶ ὅμως δὲν ἀμφισβάλλομεν διὰ πολλοὶ τῶν ἐπισκεφθέντων τὰ δάση τῆς γούττα-πέρκας πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς χρησιμότητος αὐτῆς, θὰ εἶπον καθ' ἑαυτοὺς, πρὸς τί τὰ δένδρα ταῦτα, τὰ ὁποῖα οὔτε πρὸς καθῆκεν, οὔτε πρὸς ἄλλο τι εἶναι χρήσιμα;

«Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅλον ἕκεινο, τὸ ὁποῖον ἔκαμε, καὶ ἰδοὺ ἦτο καλὸν λίαν.» (Γεν. α'. 31.)

ΠΟΣΟΝ ΚΟΣΤΙΖΕΙ Η ΑΓΝΟΙΑ.

Ἡ ἀγνοία πληρώνει τόσον φόρον, ὅσον οὐδέποτε ἐφαντάσθη τις τῶν ἀνθρώπων. Οὕτω π. χ. ὁ Γεώργιος ἐργάζεται διὰ μίαν δραχμὴν τὴν ἡμέραν, ἐνῶ ὁ Ἰωάννης λαμβάνει τρεῖς καὶ ὁ Κωνσταντῖνος πέντε, διότι ὁ μὲν Γ εἶναι ὀλοτελῶς ἀμαθὴς ὁ δὲ Ἰωάν. γνωρίζει μόνον ν' ἀναγινώσκῃ καὶ γράφῃ, καὶ ὁ Κ διήλθε διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ ἔχει γνῶσιν τινὰ τῆς γλώσσης του καὶ τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων.

Τώρα ἐὰν λογαριάσῃς τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα τῶν τριῶν τούτων νέων θέλεις εὑρεῖς, διὰ τὸ μὲν πρῶτος ζημιούται κατ' ἔτος ἢ λαμβάνει 720 δραχ. ὀλιγώτερον τοῦ δευτέρου καὶ 1440 τοῦ τρίτου· ὁ δὲ δεῦτερος 720 ὀλιγώτερον τοῦ τρίτου. — ποσὸν ἀρκετὸν νὰ παρέξῃ τὰ μέσα πρὸς εὐζωίαν εἰς μίαν οἰκογένειαν, καὶ ὅλον τοῦτο πληρώνεται εἰς τὴν ἀγνοίαν! Ὡ πόσον σκληρὸς φορολόγος αὕτη! καὶ ὅμως ὀλίγοι εἶναι συγχριτικῶς, ἀκόμη καὶ μεταξὺ τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν, οἱ ἐνοσοῦντες καὶ ἀναγνωρίζοντες τὴν ἀλήθειαν ταύτην.

Ἐὰν, λοιπὸν, μικροῖ μου φίλοι, θέλετε δεῖν ἀν-

δραστήτε νὰ ἐλευθερωθῆτε ἀπὸ τὸν ἐπαχθῆ καὶ σκληρὸν τοῦτον φόρον, φροντίσατε τώρα, ὅτε εἰσθε μικροὶ, ν' ἀποκτήσῃτε τὰς ἀναγκαίαις πρὸς εὐζωίαν καὶ εὐημερίαν γνώσεις. Πρὸ πάντων δὲ προσπαθήσατε νὰ ἀποκτήσῃτε τὴν γνῶσιν ἐκείνην, ἣτις σοφίζει τὸν ἄνθρωπον πρὸς σωτηρίαν διὰ πίστεως εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, διότι, ἂν ἡ περὶ τὰ κοσμητικὰ ἄγνοια κοστίξει τὸσον ἀκριβῶς, ἢ περὶ τὰ πνευματικὰ θέλει ἔχει ὡς ἀναπόφευκτον ἀποτέλεσμα τὴν καταστροφὴν καὶ ἀπώλειαν τῆς ἀθανάτου ψυχῆς.

Ο ΙΠΠΟΚΑΜΠΟΣ.

Ἰππόκαμπον ἢ Ἰπποκάμπην ὠνόμαζον οἱ ἀρχαῖοι μοβῶδες τι θαλάσσιον ζῷον, ἵππον, ἔχοντα κυρτὴν οὐρανὴν ἰχθύος, ἐπὶ τοῦ ὀπίου ἐσωγράφουν συνήθως ἐποχούμενος τοῦ θαλασσίου θεοῦ· ἀλλὰ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐδόθη καὶ καὶ εἰς τὸ μικρὸν θαλάσσιον ζῷον, τοῦ ὀπίου δίδομεν τὴν εἰκόνα κατωτέρω, γνωστότατον εἰς τὰς παραλίας τῆς Μεσογείου, ὡς καὶ εἰς τὸν Ὠκεανὸν καὶ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος.

Ἰππόκαμπος.

Τὸ ζῷον τοῦτο, καλούμενον ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Caval marino (θαλάσσιος ἵππος) ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν Λοφοβραγχίων, εἶναι δὲ πανταχοῦ μικρὸν ὡς τὸ γνωρίζομεν καὶ ἄκακον. καὶ ἐπειδὴ κατὰ μὲν τὸ σχῆμα τῆς κεφαλῆς ὁμοιάζει μὲ τὸν ἵππον, μάλιστα δὲ ἀφοῦ ξηρανθῆ, κατὰ δὲ τοὺς σπονδύλους ἐξ ὧν συντίθεται ἡ θήκη τοῦ σώματός του καὶ τῆς οὐ-

ρᾶς, μὲ τὴν κάμπην, τῷ ἐδόθη τὸ ὄνομα ἰπποκάμπος.

Φυσιολόγος τις συλλαβὼν ἀνέθρεψε δύο Ἰπποκάμπους θήλειαι, καὶ εἶδεν ἐν αὐτοῖς νοημοσύνην τινα. Κολομβιώντες κρατοῦσι τὸ σῶμα των ὄρθιον, ἀλλ' ἡ οὐρά των ζητεῖ νὰ συλλάβῃ πᾶν βρετὴ ἀπάντησιν ἐντὸς τῶν ὁσάτων. Τυλίσσονται πέριξ τῶν θαλασσίων καλάμων, καὶ ἀφοῦ σταθῶσιν αὐτῶ, βλέπουσι μετὰ προσοχῆς τὰ περὶ αὐτούς· ἅμα δὲ ὡς διακρίνωσι βορᾶν τινα ἀρμοδίαν, ἐφορμῶσιν ἐπ' αὐτῆς τάχιστα. Ὅσακις πλησιάσῃ Ἰπποκάμπος τις πρὸς ἄλλον, συνήθως συμπλέκουσι τὰς οὐράς των ἀμφοτέρω· ἀλλ' ὅταν θελήσωσι νὰ χωρισθῶσι, καταβάλλουν ἀγῶνα, καὶ διὰ νὰ τὸ καταρθώσωσι, προσκολλῶνται εἰς τοὺς καλάμους ἐκ τῶν κάτω τῆς γνάθου των. Τὸ αὐτὸ τοῦτο πράττουσι καὶ ὁσακις, κρατοῦντες περιτολιγμένον διὰ τῆς οὐρᾶς των πρᾶγμα τι, ἔχωσι χρεῖαν στηρίγματος ὅπως ἀνέλθωσι πρὸς τὰ ἄνω. Οἱ ὀφθαλμοὶ των κινεῶνται κατ' ἄλλην διεύθυνσιν ἕκαστος, ὡς ὁμιθεῖται καὶ εἰς τοὺς χαμαιλέοντας· οἱ δὲ ἴριδες τῶν ὀμμάτων των εἶναι στιλπναὶ, καὶ περικυκλοῦνται ὑπὸ κοινῆς στεφάνης.

Οἱ ἰπποκάμπου εἶναι ποικίλων χρωματίων· πληθουσι δὲ εἰς τὰ πέριξ τῆς Νεαπόλεως, ὅπου οἱ παῖδες τοὺς ἐξηραίνουσι καὶ τοὺς προσφέρουσιν εἰς τοὺς ἑνούς περιηγητὰς ὡς πρᾶγμα τι περιέργου.

(Μυρία Ὅσα.)

ΚΑΘΑΡΟΣ ΑΗΡ.

Ἀμερικανὸς τις κύριος περιγράφει τὴν ἀτμοσφαῖραν τῆς Περσίας ὡς οὖσαν τὴν ἰσχυρὰν, ὥστε τὸ ὄρος Ἄραράτ διακρίνεται ὠραία εἰς ἀπόστασιν 200 μιλίων.

Ὁ ἴδιος βεβαίως, ὅτι ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ διὰ τοῦ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ τὰς οὐλῆνας τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Κρόνου, αἵτινες φαίνονται διὰ μόνου τοῦ τηλεσκοπίου· μικρὰν πεῖραν τῆς καθαρότητος τῆς ἀτμοσφαίρας δύναται νὰ λάβῃ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐδῶ ἐν Ἀθήναις, ὅπου πολλάκις ὁ Ὑμηττὸς φαίνεται πλησιέστατα.

ΕΙΔΟΠΟΗΣΙΣ. Εἰδοποιεῖται πάντες οἱ συνδρομηταὶ καὶ ἀνταποκρίνεται τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων, ὅτι τοῦ λοιποῦ θέλουσιν ἀνταποκρίνεσθαι κατ' ἐθέλειαν μὲ τὸν Συντάκτην.

Ὁ Συντάκτης
Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.